

Votre Programme Matmidim

Semaine du 26 au 30 mai 2024

Souguia n°129

ת"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Kavod Habriot (1)

Une Halakha peut-elle être repoussée pour Kavod Habriot ?

- Les sources -

Etude dédiée à

La Refoua chelema d'Esther bat Louisa

Zivoug et réussite pour Rahel bat Esther

Techouva pour Aaron Ben Esther

Refoua chelema, Zivoug et réussite pour Esther Haya bat Simha

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

L'importance de respecter son prochain est particulièrement mise en avant pendant la période du Omer avec le décès des élèves de Rabbi Akiva. La Torah nous rappelle combien on doit travailler ses Midot afin de correspondre avec cette exigence éprouvée quotidiennement. Dans certaines situations il peut y avoir confrontation et l'on doit choisir entre le Kavod d'une personne et celui d'Hachem directement, il faut alors savoir si une Mitsva peut être annulée afin de ne pas porter atteinte à l'honneur d'autrui. Cette Souguia nous transporte dans plusieurs cas et Dinim du Chass, à travers les différents types de Mitsvot : Lo Tassé, Assé, Chev véal Ta'assé, Chogueg etc... Ainsi nous devons définir les règles pour chacune d'entre elles.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

בבא קמא

בית הבחירה למאירי מסכת בבא קמא דף עט עמוד ב
צריך אדם להזהר הרבה בכבודן של בריות אז"ל בא וראה כמה גדול כבודן של בריות שור שהוליו ברגליו חמשה שההדריכו על כתפו ארבעה:

פרק שביעי

שה
שהרכיבו. הגנז על כתיפו וחלזל את עצמו ו לפיכך היקל הקצ"ה עליו בתשלומין:

מרובה עמ:

אמר רבי מאיר בא וראה כמה גדול כח של מלאכה שור שביטלו ממלאכתו חמשה שה שלא ביטלו ממלאכתו ארבעה אמר רבן יוחנן בן זכאי בא וראה כמה גדול כבוד הבריות שור שהלך ברגליו חמשה שה שהרכיבו על כתיפו ארבעה:

סב: הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

חדושי הגדות למהר"ל

וכולן מתו וכו'. פי' כאשר נוהג כבוד בחבירו דבר זה הוא עצם החיים, וכמו שאמרו בפר' בני העיר (מגילה כ"ז ב') במה הארכת [ימים] לא נתכבדתי בקלון חברי, ובארנו ענין זה ג"כ בברכות (כ"ח ב') אצל למדנו אורחות חיים הזהרו בכבוד חבריכם, שם בארנו דבר זה כי הוא אורה חיים ממש.

ר"ע אומר למד תורה בילדותו ילמוד תורה בוקנותו היו לו תלמידים בילדותו יהיו לו תלמידים בוקנותו שנא' בבקר זרע את זרעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מוגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמש עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה

כתר תורה

מאמר ז

שם דרך

בין אדם לחברו - תנאי לקבלת התורה

ומעתה הנוכל לשער בנפשינו ולהעלות על קצה הדעת, אם כמעט כל התורה שבעל פה היא מחמשת התלמידים הללו - מה היתה תורת כ"ד אלפי תלמידיו שלמדו ממנו שנים רבות. ותורה זו נשתכחה ואבדה, וכמעט אין בנמצא בכל הש"ס מימרא מאותם כ"ד אלף תלמידים, ובוודאי קיבלו הם תורה מר"ע וחיידשו אין ספור חידושים בשנים הרבות שלמדו לפני ר"ע, וכמה מופלא היה אילו תורת רבי עקיבא שמסר לייב אלף זוגי תלמידיו היתה משתייר, ואף על פי כן אבדה תורתם.

ונראה דטעם הדבר הוא, כי הנהגת הכבוד לזולת ומבחן ישרותו של האדם, מלבד שהם חיוב גמור מהתורה - הם העמוד המחזיק את כל התורה כולה, ואם לא יתנהג האדם בהגנות וביושר כלפי הזולת לא תשכון בו התורה. ובפירושו רבנו יונה על דברי המשנה (אבות פרק ג משנה יז) "אם אין דרך ארץ אין תורה", ביאר: ד"רצה לומר, שצריך תחילה לתקן את עצמו במידות, ובוה תשכון התורה עליו, שאינה שוכנת בגוף שאינו בעל מידות טובות". וידועים דברי רבנו חיים ויטאל (שערי קדושה, חלק א, שער ב) שכתב: "המידות הטובות והרעות הן כסא ויסוד ושורש אל הנפש העליונה השכלית אשר בה תלויין תרי"ג מצוות התורה... ולפיכך אין המידות מכלל תרי"ג המצוות, ואמנם הן הכנות עיקריות אל תרי"ג המצוות בקיומם או בביטולם".

עונש תלמידי רבי עקיבא - "מפני שלא נהגו כבוד זה לזה"

ב. הלימוד מעונשם של תלמידי רבי עקיבא הוא מבהיל על הרעיון. תלמידי רבי עקיבא לא רק שנענשו שמתו אלא גם לא נשתייר מתורתם מאומה ר"ל, כמובא בגמרא שם: "והיה העולם שמש עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר' מאיר ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה".

לאחר שמתו תלמידי רבי עקיבא היה העולם שמש. לא נשאר מאומה מתורתו של רבי עקיבא. וכל תורת רבי עקיבא שבידינו היא מחמשת התלמידים שהעמידו לאחר מכן, ותורה זו היא כמעט כל התורה שבעל פה שבידינו, כדברי הגמרא בסנהדרין (פו, א) "סתם מתניתין רבי מאיר, סתם תוספתא רבי נחמיה, סתם ספרא רבי יהודה, סתם ספרי רבי שמעון - וכולהו אליבא דרבי עקיבא". ופרש"י: "ממה שלמדו מר' עקיבא אמרום".

Programme du lundi – mardi

מי שמתו פרק שלישי ברכות י"א:

את המאורע: אין חכמה. חשונה נגד ה': אחס טמאה. שיש צה קצר: צה צטהורה. האכל: צנים הפרס. דלא מטמא אלא

מחמת עצמן חייבין: אמר רב יהודה אמר רב בהמוצא כלאים בבגדו פושטין אפי' בשוק מ"ט אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כ"מ שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב מתיבי יקברו את המת וחזרו ולפניהם ב' דרכים אחת טהורה ואחת טמאה בא בטהורה באין עמו בטהורה בא בטמאה באין עמו בטמאה משום כבודו אמאי לימא אין חכמה ואין תבונה לנגד ה' תרגמה רבי אבא בבית הפרס דרבנן דאמר ר' יהודה אמר שמואל מנפח אדם בית הפרס והולך ואמר רב יהודה בר אשי משמיה דרב יבית הפרס שנדש טהור ת"ש דאמר ר' אלעזר בר צדוק ימדלגין היינו על גבי ארונות של מתים לקראת מלכי ישראל ולא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפי' לקראת מלכי עכו"ם שאם יזכה יבחין בין מלכי ישראל למלכי עכו"ם אמאי לימא אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כדרבא דאמר רבא דבר תורה אהל כל שיש בו חלל טפח חוצץ בפני הטומאה ושאין בו חלל טפח אינו חוצץ בפני הטומאה ורוב ארונות יש בהן חלל טפח וגזרו על שיש בהן משום שאין בהן ומשום כבוד מלכים לא גזרו בהו רבנן ת"ש גדול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה שבתורה ואמאי לימא אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' תרגמה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו דלא תסור אחיכו עליה לאו דלא תסור דאורייתא היא אמר רב כהנא גברא רבה אמר מילתא לא תחיכו עליה כל מילי דרבנן אסמכינהו על לאו דלא תסור ומשום כבודו שרו רבנן ת"ש והתעלמות מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים שאין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם היה כהן והיא בבית הקברות או היה זקן ואינה לפי כבודו או שהיתה מלאכתו מרובה משל חברו לכך נאמר והתעלמת אמאי לימא אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' שאני התם דכתיב והתעלמת מהם וליגמר מינה איסורא מממונא לא ילפינן ת"ש ולאחותו מה תלמוד לומר הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת יכול יחזור ויטמא אמרת לא יטמא יכול כשם שאינו מטמא להם כך אינו מטמא למת מצוה ת"ל ולאחותו לאחותו הוא דאינו מטמא

מדרבנן והוא שדה שנחרש צו קצר וחשו חכמים שמה לדלו כלי המחרשה את העצמות והדורס עליה' מסיטין ועטס כשעורה מטמא במגע ובמשא ולא צאהל וכיון דמדרבנן הוא דאסור רבנן הוא דאחלוה ליקרייהו גבי אכל: מנפח אדם. לפניו שאס היה שס עטס יראנו דאי דאורייתא הוא לא הוינן מזוללינן ציה כולי האי למיסמך אנפיסה. והך צדיקה לעושה פסח אישתרי ולא לאוכלי תרומה כדאמרין בחומר בקדש (מגיגה דף סה:): שדש. צרגלים: לקראת מלכי ישראל. הרי לכבוד הצריות עוצרים על נפש לא יטמא (ויקרא כא) דהא ר' אלעזר צר צדוק כהן הוה כדאמרין בצכורות (דף לו:): מדלגין. מארון לארון: דבר סורה. הלכה למשה מסיני: אינו חוצץ בפני הטומאה. דנקראת טומאה רצונה וזקקת ועולה: אס לא תעשה. קס"ד כל ל"ת קאמר: בלאו דלא ססור וגו' אחיכו עליה. אינהו ססור דאפי' אמרו לו דבר תורה והוא עומד בפני הכבוד יעבור עליו והא האי נמי דאורייתא הוא: כל מיני דרבנן וכו'. והכי קאמר להו דבר שהוא מדברי סופרים נדחה מפני כבוד הצריות וקרי ליה ל"ת משום דכתיב לא תסור. ודקא קשיא לכו דאורייתא הוא רבנן אחלוה ליקרייהו לעבור על דצריהס היכא דאיכא כבוד הצריות כגון לטלטל צצבת אצניס של בית הכסא לקנוח (שבת דף פא:): או מי שנפקקה צ"ת טליתו צכרמלית לא הצריכו להניח טליתו שס וליכנס לביתו ערוס (מנחות דף לח:): והיא צנים הקצרוס. האצדה: ואינה לפי כבודו. אין האצדה חשונה לפי כבודו להשיצה: או שהיטה מלאכתו מרובה. שדמי צטול מלאכתו לרדוף אחריה יתירים על דמי האצדה ולא יראו הצעלים להשיצ לו יותר ממנה שמשצי להס וממלא הוא מפקדי: ונגמר מינה. לגבי כלאים דאמרן פושטן אפילו צשוק: ממונא. קל מאיסורא: ולאחותו מה תלמוד לומר. צניזר כתיבי

כל ימי הזירור לה' על נפש מת לא יצא וסמין ליה לאציו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להס דהא כולהו צכלל על נפש מת לא יצא היו ולמה יצאו לאציו פרט למת מצוה לאמו מה תלמוד לומר משום מת מצוה לא איצטריך דמלאציו נפקא ודרשי ליה צספרי ללמוד שאס היה נזיר זה כהן דהוה עליה שתי קדושות אף הוא לאמו הוא דלא יטמא אכל מטמא הוא למת מצוה לאחיו מה תלמוד לומר הרי שהיה כ"ג והוא נזיר אף הוא לאחיו לא יטמא אכל מטמא למת מצוה ולאחותו מה תלמוד לומר אס אינו ענין לזה תנהו ענין למי שהולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו שמתמא למת מצוה: ושמע שמש לו מס. מקרוביו יכול יטמא להס: אמרס לא יטמא. הואיל ועונת שחיטת הפסח היא וחלה עליו חובת הפסח שהוא צכרת אס יטמא יצטל מלעשות פסח. ולמול את בנו נמי (ה) מצות כרת היא ואית דאמרין צערבי פסחים נמי קאמר דמילת זכריו מעכב הפסח:

מי שמתו פרק שלישי ברכות כ.

“אבל מטמא הוא למת מצוה אמאי לימא אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' שאני התם דכתיב ולאחותו וליגמר מינה⁶ שב ואל תעשה שאני:

אבל מטמא הוא למת מצוה. והוא כבוד הבריות ודוחה דבר תורה: שב ואל תעשה שאני. דברים רבים התירו לעקור דבר תורה מפני סייג ומפני כבוד הבריות היכא דאינו עוקר דבר במעשה ידים אלא יושב במקומו ודבר תורה נעקר מאליו כגון תקיעת שופר

ולולב בשבת וקדין צלינית ודכוותיהו טובא ביצמות (דף טז:) אבל מעקר זידים לא והלוצש כלאים עוקרו במעשה ממש שהוא לוצשו. וטומאת גופיה שהותרה לכהן ולנזיר ליטמא למת מצוה דקא מעקר זידים מפני כבוד הבריות דלאו שב ואל תעשה הוא. היינו טעמא דלא גמרינן מיניה דהתם (ט) לאו כבוד הבריות הוא דדחי לא תעשה דידה דמעיקרא כשנכתב ל"ת דטומאה לא על מת מצוה נכתב כשם שלא נכתב על הקרובים אבל השבת אצדה ופסח לכל ישראל נאמר ואכל כבוד הבריות נתנו לדחות ע"כ היינו דדחייתן אינה זידים אלא בשיבתו תדחה המצוה אבל כלאים דבמעשה ידיו ידחה הזהיר באזהרתו:

Programme du mercredi

תוספות מסכת ברכות דף כ עמוד א

שב ואל תעשה שאני - וא"ת נזיר וכ"ג קום עשה הוא דיטמא למת ותירץ רש"י דקרא גלי לן דלאו דלא יטמא לא נאמר גבי מת מצוה ולא נהירא דא"כ כל מקום דאמר' שעשה דוחה ל"ת לקרי שב ואל תעשה וכו' והיאך קרי ליה דחיה אימא שאינו דחיה דהתם לא נאמר הלאו ועוד דהא מילה ותמיד ופסח דדחו שבת כדאמרין פרק אלו דברים (פסחים דף טז:) אלמא מקרי שפיר דחיה. אלא נראה דמנזיר לא גמרינן דמה לנזיר שכן ישנו בשאלה וכן מכהן מה לכהן שכן לאו שאינו שוה בכל.

בית הבחירה למאירי מסכת ברכות דף יט עמוד ב

כבוד הבריות חביב עד מאד אין לך מדה חביבה ממנה כלל גדול אמרו גדול כבוד הבריות שדוחה כל לא תעשה שהוא מדברי סופרים לעבור עליה בקום עשה מכבוד הבריות לפיכך קברו את המת וחזרו והיה האבל כהן והיו שם שני דרכים אחת ארוכה וטהורה ואחת קצרה וטמאה אלא שאין בה טומאה מן התורה אלא מדברי סופרים כגון בית הפרס והוא שדה שהיה שם קבר ונחרש ונתדקדקו העצמות עד שלא נשאר שם עצם המטמא באהל וחכמים אסרו לעבור בו מחשש שמא נשאר שם עצם כשעורה המטמא במגע ויגע בו כמו שיתבאר במקומו והיו [...]

אף על פי שכבוד הבריות חביב כבוד תורה אינו נדחה מפניו ואין דוחין לא תעשה של תורה לעבור עליו בקום עשה בשביל כבוד הבריות לפיכך היה בשוק ומצא בבגדו כלאים האסורים מן התורה כמו שיתבאר ענינם במסכת י"ט פושטו לאלתר אף על פי שהדבר מזולזל אצלו להיות פושט בגדיו בשוק כלל גדול אמרו כל מקום שיש בו חלול השם אין חולקין כבוד לרב אבל אם היו כלאים אלו כלאים האסורים מדברי סופרים אינו פושטם עד שיגיע לביתו:

יש דברים שהתורה הרחיבה לנו את הדרך לדחות מצות הכתובות בתורה מפני כבוד הבריות כגון שהעברתם בשב ואל תעשה והוא שבהשבת אבדה אמרו והתעלמת ואמר בו גם כן לא תוכל להתעלם הא כיצד פעמים שאתה מתעלם ופעמים שאין אתה מתעלם כיצד היה הוא כהן והאבדה בבית הקברות

זו אינה צריכה פסוק שאין עשה של השבה דוחה עשה דקדושים יהיו ולא דלא יטמא ואף על פי שבהשבה כתוב לא תוכל להתעלם מוטב שיעבור ממילא ואל ידחה בידיים וכן אם היה בטולו בהשבה גדול מן האבדה אינו צריך פסוק דכתיב אפס כי לא יהיה בך אביון שלך קודם לכל אדם הא לא אצטרך קרא אלא לזקן ואינה לפי כבודו כגון שהיתה האבדה חמור והוא זקן וצריך לחמר אחריו בזו וכיוצא בה אנו דוחין לא תעשה גמור האמור בלא תוכל להתעלם ונותנים לו רשות להתעלם שלא אמרה תורה כבד אחרים בקלון עצמך ומה שתירצו כאן איסורא מממונא לא ילפינן יכול היה לתרץ שב ואל תעשה שני /שאני/ אלא דעדיפא מינה שני שאם חסה על כבודנו שלא לזלזל עצמנו לממון אחרים אין ללמוד הימנה לאיסורין:

Programme du jeudi

ל: שבועת העדות פרק רביעי שבועות

שאין דרכו ליעול.

אס היה שלו: הרי זה לא יעול.
אינו מזהר עליו בלא תוכל להתעלם
שנאמר * והתעלמת פעמים שאתה
מתעלם (ב"מ דף ג.) : אצל באיסורא.
כגון אשה הצאה לפני חכם להתיירא
לינשא ותלמיד זה יודע שבעלה חי
אין חכמה חשוב לנגד ה' :

ואמר

רבה בר רב הונא יהאי צורבא מרבנן דידע
בסהדותא וזילא ביה מילתא למיזל לבי
דיינא דזוטר מיניה לאסהודי קמיה לא ליזיל
אמר רב שישא בריה דרב אידי אף אנן נמי
תנינא ⁷מצא שק או קופה ואין דרכו ליטול
הרי זה לא יטול הני מילי בממונא אבל
באיסורא ³אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' ⁸ככל מקום שיש בו
חלול ה' אין חולקין כבוד לרב: רב יימר הוה ידע ליה סהדותא למר

תוספות מסכת שבועות דף ל עמוד ב

אבל איסורא אין חכמה - בסנהדרין פרק כהן גדול (דף יח:) דפריך גבי כ"ג מעיד מוהתעלמת לא מצי לשנויי הא דמעיד היינו באיסורא דא"כ אפי' מלך נמי דגבי איסורא לא אמרן שתהא אימתו עליך משום דאין חכמה כו' מיהו תימה דהכא שב ואל תעשה הוא ובפרק מי שמתו בברכות (דף יט:) מוכח דשרי אפי' באיסור דפריך גבי המוצא כלאים בבגדו פושטו אפי' בשוק מהולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו שמטמא למת מצוה משום בזיון המת ומשני שב ואל תעשה שאני וי"ל דהתם גנאי גדול הוא למת מצוה שאין לו קוברים לכך שב ואל תעשה שרי תדע דבקרובים לא דחי כבוד דידהו פסח ומילה וכן לפשוט כלאים בשוק גנאי גדול כגנאי מת מצוה להכי פריך מינה אבל הכא גבי עדות ליכא גנאי כל כך ולא שרי באיסורא אפי' בשב ואל תעשה ודמי ליה גנאי דמצא שק או קופה והתם נמי דפריך ממצא שק וקופה מכ"ש פריך וה"מ לשנויי שב ואל תעשה כדמשני בתר הכי אלא דשפיר משני שאני ממון דאיתיהב למחילה או שמא אכתי לא אסיק אדעתיה האי שנויא ועי"ל דכשעושין איסור על ידו לא מיקרי שב ואל תעשה והכא כדפירש בקונטרס כגון שבאה אשה לפני חכם להתיירא לינשא ותלמיד זה יודע שבעלה חי ובממונא שרי אפי' מוציאין ממון על ידו מבעליו שלא כדין ומצא שק או קופה דמייתי ראייה מיניה כגון שרוצה אחר ליטלו והשתא נמי ניחא הא דאיצטרך לשנויי התם שאני ממונא דאיתיהב למחילה [וע"ע תוס' ב"מ ל: ד"ה אלא].

Liste des 129 Souguiot étudiées sur Matmidim

H'AGUIM				
Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. 45. Ner Ich oubeto 111 - 113. Le Chamach	Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek	Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets 127. Hamets immangeable	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Ben Hametsarim 100. 3ème Beit Hamikdash	Roch Hachana 35. Les trois Livres 101 - 103. Tkiot Choffar Soukot 36. Mitstaer 104 - 106. Ma'amid
BRAKHOT				
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot	10. Les Brah'ot de consommation 11. Brakha Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Méein Chaloch 14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen	18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin	42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'
SOUGUIOT GENERALES				
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour	51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou	55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant
CHABBAT – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan		
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov 107 – 110. Nerot Shabbat 128. Kabalat Shabbat avancée par le Kahal		
HACHKafa - PENSEE JUIVE	EVEN HAEZER	YOREI DE'AH	H'OCHEN MICHPAT	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim 129. Kavod Habriot	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	114 – 117. Adam Hamazik Béoness 118 -121. Th'ilato bépchia vessofo béoness	122-126. Néfech bénéfech